

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 29 de gener del 1937

nº 21

DE LA RESPONSABILITAT

La opinió tota ha estat sorpresa d' una fonda emoció pels sagnants fets, que cal plànyer, succeïts al poblet tarragoní de La Fatarella.

No és cosa nova per a nosaltres el trist desenllaç de l' al·liment d' aquells infeliços camperols. Hi estavem tan acostumat en els temps de la monarquia !.

Ho havíem vist, àdhuc, dintre la República; fruit, encara, del pòsit que ens havia deixat aquell règim. Com censuràvem aleshores els excessos de la força pública!. Com clamàvem contra el mal entès companyerisme dels elements disciplinats a les ordres del poder públic, els quals, davant la caiguda d' uns companys, s' excedien i es lliuraven, després de sufocar una revolta, a la tasca inconscient d' una inútil, injustificada i les més de les vegades injusta represió.

Son vicis de la monarquia que hauria d' haver bandejat la República. Son vicis que si la República no havia sabut anular del tot per no haver estat renovades i esporgades les organitzacions de la força pública, després del dinou de Juliol no si havia de caure.

Fem la revolució per a instaurar una societat més justa. La salut de la Revolució pot fer necessàries víctimes; poden caure en lluita infeliços obcecats que s' aixequin en armes contra la situació que defensem.

No volem entrar, ara, a analitzar el fet que ha produït el cas de La Fatarella. Una cosa, però, volem posar de relleu, cosa per la qual no passem; cosa que per molt que es vulgui no té justificació de cap mena; cosa que no s' ha de repetir.

Bé que la necessitat de reduir el focus alçat fés necessària una acció violenta. Però un cop reduït el dissortat poblet, tots els presumptes culpables havien d' ésser entregats al Tribunal Popular, organ que ha creat la Revolució.

Executar un home condemnat pel Tribunal Popular, és un acte de justícia; fer-ho sense jutjar-lo, és un assassinat.

Ens ha estat dit que una part dels presos no hauria arribat a Barcelona; que haurien caigut pel camí junt amb aquells que els escoltessin, car les forces estaven excitades perquè els havien mort uns companys. Greu, molt greu tot això. Cal tenir una virtut: Saber acceptar el dolor sense perdre la serenitat, encara que caiguessin a troç companys estimats.

Víctimes no altres que les que caiguin en la lluita; després pas lliure a l' acció del Tribunal Popular.